

Et andet eksempel vil illustrere dette forhold: I maj 1957 forekom en række udbrud i den nordlige del af Sorø amt og i den sydlige del af Holbæk amt. Trods nedslagning af de angrebne besætninger og trods hurtigt gennemførte vaccinationer i henhold til § 1, stk. 1 og 2, sprang sygdommen fra sted til sted, og først efter at der derudover efter kraftig opfordring fra veterinærdirektoratet frivilligt var vaccineret en række mejerikredse, lykkedes det at standse sygdommen. Der er ingen tvivl om, at med et lidt mere virulent smitstof havde sygdommen trods de tvangsmæssige vaccinationer taget teten og udviklet sig til en virkelig epizooti.

I disse amter (Holbæk og Sorø) forekom 19 udbrud af mund- og klovesyge. Alle smittede besætninger blev slået ned, hvilket medførte en udgift for staten på 295 370 kr.

Her vaccineredes i alt ca. 43 300 dyr, hvilket medførte en samlet udgift på ca. 227 250 kr.

Efter de erfaringer, veterinærdirektoratet har gjort gennem årene, ses det ikke rettere, end at den hindring, som udgifterne til vaccinationerne betyder for en systematisk bekæmpelse af mund- og klovesyge, bør ryddes af vejen, således at enhver vaccination, der påbydes af det offentlige i forbindelse såvel med en udefra kommende trusel som med en her i landet opstået trusel, betragtes som en statsopgave, og udgifterne til dens gennemførelse pålægges det offentlige.

Det er dette synspunkt, som er lagt til grund for den her foreslåede revision af loven.

Som det fremgår af det foranstående, forventes de forøgede udgifter til vaccinationer til en vis grad opvejet af besparelser i erstatningsbeløb derved, at et mindre antal smittede besætninger slås ned.

Til § 1.

De i stk. 1, a, nævnte områder vil normalt omfatte de i medfør af lovgivningen om smitsomme sygdomme hos husdyrene oprettede iagttagelsesdistrikter, mejerikredse, der modtager mælk fra besætninger i et iagttagelsesdistrikt, områder indenfor en afstand af 2 km fra et udførselssted for kreaturer samt områder, der er særlig udsat for smitte fra udlandet.

Bestemmelserne i stk. 1, b-d, svarer til bestemmelserne i § 1, henholdsvis stkr. 6, 3 og 4, i den gældende lov nr. 425 af 17. december 1952 om vaccination mod mund- og klovesyge.

Stkr. 2-4 svarer til henholdsvis § 1, stk. 8, § 3 og § 1, stk. 7, i den gældende lov.

Til § 2.

Svarer til gældende lovs § 7, idet det dog bør sikres, at der ikke ødsles med vaccinen, og derfor må anses for nødvendigt, at mejerierne fører regnskab over anvendelsen af den udleverede vaccine.

Til § 3.

Svarer til gældende lovs § 2.

Til § 4.

Svarer til gældende lovs § 4, idet det dog må anses for rigtigst, at mejeriet er pligtig at afvise modtagelse af mælken og ikke blot som hidtil berettiget hertil.

Til § 5.

Svarer til gældende lovs § 9, idet dog undtagelsesreglen i stk. 2, 2. og 3. pkt., ikke længere er påkrævet, efter at tuberkulose og smitsom kalvekastning kan anses for udryddet i landets kvægbesætninger.

Til § 6.

Svarer til gældende lovs § 5, der dog er omarbejdet i overensstemmelse med de i indledningen anførte synspunkter, hvorefter den hindring, som udgifter til vaccinationerne betyder for en systematisk bekæmpelse af mund- og klovesyge, bør fjernes derved, at udgifterne afholdes af statskassen i alle tilfælde, hvor vaccinationen udelukkende beror på statens påbud. Dette er tilfældet også med de i § 1, stk. 1, b, nævnte vaccinationer, hvortil kommer, at en sådan driftsform for mange landmænd er både hensigtsmæssig og naturlig og derfor ikke bør stille en sådan kreaturejer ringere end andre med hensyn til dækning af udgifterne.

Til § 7.

Svarer til gældende lovs §§ 6 og 8 med ændringer i konsekvens af bemærkningerne til § 6.

Til § 8.

Svarer til gældende lovs § 11.

Til § 9.

Svarer til gældende lovs § 12.